

“การะภาชี” สวัสดิการลูกจ้าง หรือพนักงาน

ธนบูรณ์ ใจตั้งมั่น*

สวัสดิการลูกจ้างหรือพนักงาน นอกจากที่กฎหมายกำหนดไว้แล้วสิ่งที่ลูกจ้างหรือพนักงานได้รับอย่างน้อยควรครอบคลุมถึงสวัสดิการด้านสุขภาพ เวลาส่วนตัว การออม การวางแผนเกษียณ และด้านอื่นๆ ดังนั้น สวัสดิการที่ลูกจ้างหรือพนักงานได้รับจากนายจ้างย่อมมีความเกี่ยวข้องพันกับการเสียภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร

เพื่อเป็นการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย อันจะเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายลูกจ้างหรือพนักงาน นายจ้าง และกรมสรรพากร จึงต้องทำความเข้าใจว่า สวัสดิการลูกจ้างหรือพนักงานมีส่วนเกี่ยวข้องกับการะภาชีตามประมวลรัษฎากร โดยมีสาระสำคัญ หลักเกณฑ์ และตัวอย่าง แนวคำวินิจฉัยตามลำดับดังนี้

1. สาระสำคัญเบื้องต้น

1.1 ความหมายของสวัสดิการ¹ หมายถึง บริการหรือกิจกรรมใดๆ ที่หน่วยงานราชการ หรือองค์กรธุรกิจเอกชน จัดให้มีขึ้นเพื่อให้

ข้าราชการ พนักงานหรือผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์กรนั้นๆ ได้รับความสะดวกสบายในการทำงาน มีความมั่นคงในอาชีพ มีหลักประกันที่แน่นอนในการดำเนินชีวิตหรือได้รับประโยชน์อื่นใดนอกเหนือจากเงินเดือน หรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เป็นประจำ ทั้งนี้เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานมีขวัญและกำลังใจที่ดีเพื่อจะได้ใช้กำลังกาย กำลังใจ และสติปัญญาความสามารถของตนในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ไม่ต้องวิตกกังวลปัญหายุ่งยากทั้งในทางส่วนตัวและครอบครัวทำให้มีความพอใจในงาน มีความรักงานและตั้งใจที่จะทำงานนั้นให้นานที่สุด

“สรรพากรสาร” ปีที่ 67 ฉบับที่ 3 มีนาคม 2563

* บัณฑิตกรเชี่ยวชาญ กองกฎหมาย กรมสรรพากร

¹ <http://ftiweb.off.fti.or.th/intranet/file/banner/welfare.pdf>

สวัสดิการพนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาวะภาษีตามประมวลรัษฎากร² หมายถึง เงินทรัพย์สิน ประโยชน์ต่างๆ ที่ลูกจ้าง ผู้มีหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือผู้รับทำงานให้ได้รับเพิ่มเติมนอกเหนือจากเงินเดือนค่าจ้างตามสัญญาจ้างแรงงาน สัญญาว่าจ้าง หรือสัญญาจ้างทำของ มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการคำนวณภาษี ดังนี้

(1) เงิน ทรัพย์สิน ประโยชน์ต่างๆ ให้ถือเป็นเงินได้พึงประเมินที่ผู้ได้รับต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ เว้นแต่รายการที่ได้รับยกเว้น ไม่ต้องนำมารวมคำนวณภาษี

(2) เงิน ทรัพย์สิน ประโยชน์ต่างๆ ให้ถือเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทเดียวกับเงินได้ที่พนักงาน ลูกจ้างหรือผู้มีตำแหน่งงานได้รับตามสัญญาจ้างแรงงาน สัญญาว่าจ้าง หรือสัญญาจ้างทำของ

(3) เงิน ทรัพย์สิน ประโยชน์ต่างๆ ให้ถือเป็นเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ได้รับ เว้นแต่ บางกรณีที่ประมวลรัษฎากรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

1.2 ลักษณะของสวัสดิการพนักงาน³

ประโยชน์ที่ได้รับในรูปของสวัสดิการ อาจเป็นเงินสด หรือให้เป็นประโยชน์อย่างอื่นนอกจากตัวเงิน ดังนี้

(1) กรณีเป็นเงินสด มีหลายอย่าง เช่น ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก ค่าล่วงเวลา เงินเพิ่มค่าครองชีพ เงินค่าเช่าบ้าน ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าเบี้ยขยัน ค่าวิชาชีพ เงินประจำตำแหน่ง บำเหน็จพิเศษของกรรมการจากยอดรายได้ เงินโบนัสพนักงาน เงินโบนัสกรรมการ ค่าน้ำมันรถหรือค่าโทรศัพท์ เคลื่อนที่ที่เป็นค่าตอบแทนเหมาจ่ายแก่พนักงาน เงินรางวัลพนักงานดีเด่น รางวัลพนักงานที่ทำงานครบกำหนดเวลาที่กำหนด เงินช่วยเหลือตามขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น งานศพ งานบวช งานแต่งงาน เป็นต้น

(2) กรณีเป็นประโยชน์อย่างอื่นหรือเป็นสวัสดิการนอกจากตัวเงิน เช่น เครื่องแบบพนักงาน การจัดเลี้ยงอาหารพนักงาน การจัดรถรับส่ง การจัดทำประกันชีวิตให้แก่พนักงาน การจ่ายเบี้ยประกันชีวิตแทนพนักงาน การส่งพนักงานเข้าฝึกอบรมหรือศึกษาต่อโดยพนักงานไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย การจัดงานเที่ยว การให้

² เอกสารการสอนชุดวิชา การบัญชีภาษีอากรและการวางแผนภาษีอากร Tax Accounting and Tax Planning หน่วยที่ 1-8 32447 ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 พ.ศ.2561 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิทยาการจัดการ 10 - 29

³ เอกสารการสอนชุดวิชา การบัญชีภาษีอากรและการวางแผนภาษีอากร Tax Accounting and Tax Planning หน่วยที่ 1-8 32447 ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 พ.ศ.2561 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิทยาการจัดการ 10 - 30

รางวัลพนักงานดีเด่น รางวัลปีใหม่ ของขวัญ-
ปีใหม่ การให้อยู่บ้านพักโดยไม่เสียค่าเช่า สิทธิ
การพักผ่อน การจัดสถานที่ออกกำลังกายหรือ
เล่นกีฬา การให้หุ้นหรือให้สิทธิซื้อหุ้นในราคา
ถูกกว่าบุคคลทั่วไป การรับการรักษาพยาบาลฟรี
การให้ใช้รถประจำตำแหน่งพร้อมน้ำมันในเวลา
ทำงานและนอกเวลาทำงาน เป็นต้น

2. หลักเกณฑ์การภาษี ที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการ พนักงาน

การให้สวัสดิการแก่ลูกจ้างหรือพนักงาน
มีหลากหลายกรณีเกี่ยวข้องกับบุคคลสองฝ่าย
อันได้แก่ ผู้รับสวัสดิการ (ลูกจ้างหรือพนักงาน)
และผู้ให้สวัสดิการ (นายจ้าง) ซึ่งมีความเกี่ยว-
พันกับภาษีตามประมวลรัษฎากรในแต่ละ
ประเภท ไม่ว่าจะเป็นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย
และภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยพิจารณาเนื้อหาตาม
ลำดับได้ดังนี้

2.1 ผู้รับสวัสดิการ (ลูกจ้างหรือพนักงาน)

สวัสดิการที่ลูกจ้างหรือพนักงานได้รับจาก
นายจ้างซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
มีความเกี่ยวข้องกับการเสียภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดา เนื่องจากสิ่งที่ลูกจ้างหรือพนักงาน

ทุกๆ คนได้รับ เพื่ออำนวยความสะดวกในการ
ทำงาน และเพื่อให้มีสภาพความเป็นอยู่ในการ
ทำงานที่ดีขึ้น ดังนั้น จึงต้องมีระเบียบ ประกาศ
ข้อบังคับ ออกมาให้แก่ลูกจ้างหรือพนักงานโดย
ไม่เลือกปฏิบัติ ลูกจ้างหรือพนักงานต้องได้รับ
ทุกคน ไม่ว่าจะเท่าเทียมหรือไม่ก็ตาม และต้อง
เป็นไปเพื่อประโยชน์ของธุรกิจ ซึ่งหากสิ่งที่
นายจ้างมอบให้ไม่ได้อยู่ในขอบข่ายข้างต้นนี้
จะถือว่าเป็นประโยชน์เพิ่มเติมที่ลูกจ้างหรือ
พนักงานได้รับเนื่องมาจากการทำงานใน
ตำแหน่งหน้าที่ ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน
สวัสดิการต่างๆ ที่พนักงานได้รับ ย่อมถือเป็น
ประโยชน์เพิ่มจากการจ้างงาน ซึ่งโดยหลักการ
จะต้องนำมารวมคำนวณเป็นเงินได้ตามมาตรา
40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร และต้องถูกหัก
ภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย เว้นแต่จะเข้าลักษณะ
เงินได้ที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคล-
ธรรมดา ตามมาตรา 42 และกฎกระทรวง
ฉบับที่ 126 แห่งประมวลรัษฎากร อาทิ
ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ค่ารักษาพยาบาล
ค่าน้ำมันรถ (ไม่เกินอัตราที่ทางราชการจ่ายแก่
ข้าราชการ) เงินได้เนื่องในพิธีหรือตามโอกาส
แห่งขนบธรรมเนียมประเพณี (เช่น งานบวช
งานแต่งงานของลูกจ้างหรือพนักงาน) เครื่อง-
แบบพนักงาน (ไม่เกิน 2 ชุดต่อปี) เป็นต้น

ตัวอย่าง⁴ ประโยชน์เพิ่มหรือสวัสดิการที่พนักงานได้รับ ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

1. กรณีประโยชน์เพิ่มที่พนักงานต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

- การจัดหาอาหารให้แก่พนักงานโดยไม่คิดมูลค่า
- เงินช่วยเหลือการศึกษามูลนิธิของพนักงาน
- การที่พนักงานได้อยู่อาศัยในบ้านพักที่นายจ้างจัดให้โดยไม่เสียค่าเช่า
- การจัดท่องเที่ยวทัศนศึกษาให้แก่พนักงาน
- รางวัลที่มอบให้แก่พนักงานที่มีอายุในการทำงานมาก
- การจัดให้มีศูนย์เลี้ยงเด็กเพื่อดูแลบุตรของพนักงาน

2. กรณีที่ไม่ถือเป็นประโยชน์เพิ่มที่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

- การจัดให้มีรถรับส่งพนักงานตามเส้นทางที่กำหนด ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเป็นการทั่วไปและเพื่อประโยชน์ของบริษัท

- การจัดให้มีการศึกษานอกเวลาให้แก่พนักงาน ซึ่งการศึกษาดังกล่าวเป็นไปเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานของนายจ้าง และมีการกำหนดเงื่อนไขให้พนักงานกลับเข้าทำงานให้แก่นายจ้างหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว

2.2 ผู้ให้สวัสดิการ (นายจ้าง)

(1) ภาษีเงินได้

- กรณีนายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีสิทธิที่จะนำค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสวัสดิการลูกจ้างหรือพนักงานมาถือเป็นค่าใช้จ่ายได้ การให้สวัสดิการพนักงานต้องเป็นการให้โดยทั่วไป และเป็นการจ่ายตามระเบียบหรือกฎเกณฑ์ที่มีการกำหนดไว้จึงสามารถนำค่าใช้จ่ายดังกล่าวมาถือเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ข้อแตกต่างระหว่าง สวัสดิการพนักงานกับรายจ่ายส่วนตัว

สวัสดิการพนักงาน	รายจ่ายส่วนตัว
1. มีระเบียบกำหนด	1. ไม่มีระเบียบกำหนดไว้
2. ไม่เลือกปฏิบัติกับพนักงาน	2. เลือกปฏิบัติหรือเฉพาะเจาะจง
3. เกี่ยวข้องกับกิจการ	3. ไม่เกี่ยวข้องกับกิจการ

⁴ หนังสือที่ กค 0706/10811 ลงวันที่ 7 ธันวาคม 2547

- กรณีนายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล มีสิทธิที่จะนำรายจ่ายสวัสดิการลูกจ้างหรือพนักงานมาถือเป็นรายจ่ายได้ การให้สวัสดิการลูกจ้างหรือพนักงานต้องเป็นการให้โดยทั่วไป และเป็นการจ่ายตามระเบียบหรือกฎเกณฑ์ที่มีการกำหนดไว้ จึงสามารถนำรายจ่ายดังกล่าวมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล หากเป็นการให้โดยเสน่หาที่ไม่มีข้อผูกพันใดๆ ถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม รายจ่ายเกี่ยวกับสวัสดิการลูกจ้าง หรือพนักงานเป็นรายจ่ายที่เกี่ยวข้องไปถึงการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของลูกจ้างหรือพนักงาน รายจ่ายสวัสดิการลูกจ้างหรือพนักงานที่มีสิทธิลงรายจ่ายทางภาษีอากรได้จะต้องจัดทำเป็นระเบียบหรือกฎเกณฑ์ที่มีการกำหนดไว้ให้พนักงานโดยทั่วไปและมีหลักฐานการจ่ายจริง

ตัวอย่างที่ 1 ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดสัมมนาประจำปีของบริษัท หากบริษัทพิสูจน์ได้ว่า ค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้จ่ายไปเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของบริษัทย่อมถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (13) แห่งประมวลรัษฎากร

ตัวอย่างที่ 2⁵ รายจ่ายที่บริษัทจ่ายไปในการดำเนินงานตามโครงการฯ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสวัสดิการพนักงานของบริษัทเป็นการทั่วไป บริษัทมีสิทธินำรายจ่ายดังกล่าวมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (3) และ (13) แห่งประมวลรัษฎากร

(2) ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย

กรณีที่นายจ้างจ่ายค่าสวัสดิการแก่ลูกจ้างหรือพนักงานถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร หากลูกจ้างได้รับและไม่เข้าข้อยกเว้น ตามมาตรา 42 แห่งประมวลรัษฎากร และกฎกระทรวงฉบับที่ 126 ลูกจ้างหรือพนักงานต้องนำเงินได้พึงประเมินดังกล่าวมาคำนวณเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา นายจ้าง (ผู้จ่ายเงิน) จึงมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย เนื่องจากตามมาตรา 50 แห่งประมวลรัษฎากร กำหนดเป็นหน้าที่ของผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร ต้องหักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราวที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน และตามมาตรา 50 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร กำหนดให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายที่หักไว้แล้วในบัญชีให้แก่ผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย เมื่อค่า-

⁵ หนังสือที่ กค 0702/7699 ลงวันที่ 4 ตุลาคม 2553

สวัสดิการที่ลูกจ้างหรือพนักงานได้รับถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร และเป็นเงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ซึ่งถือเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร นายจ้าง (ผู้จ่ายเงิน) จึงมีหน้าที่หักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราว และมีหน้าที่ออกหนังสือรับรอง การหักภาษีเงิน ที่จ่ายที่ได้หักไว้แล้วให้แก่ลูกจ้างหรือพนักงาน (ผู้รับเงิน)

ตัวอย่าง⁶ เงินค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่บริษัทออกให้แก่พนักงานเพื่อเดินทางไปดูงานในต่างประเทศและไม่ใช่ไปศึกษาหรือค้นคว้าในวิทยาการแต่อย่างใด จึงไม่ใช่รางวัลเพื่อการศึกษาหรือค้นคว้าในวิทยาการ ตามมาตรา

42 (11) แห่งประมวลรัษฎากร กรณีดังกล่าวถือเป็นประโยชน์ที่พนักงานได้รับจากการที่ตนเองทำงานให้แก่บริษัท ดังนั้น จึงไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา บริษัทมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงิน ที่จ่าย และนำส่งแก่กรมสรรพากร

(3) ภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีที่นายจ้างจ่ายค่าสวัสดิการแก่ลูกจ้างหรือพนักงาน หากเข้าลักษณะเป็นการขายสินค้าหรือเป็นการให้บริการ ย่อมอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 77/2 แห่งประมวลรัษฎากร อย่างไรก็ตามหากมีกฎหมายยกเว้นให้ก็ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งมีข้อต้องปฏิบัติตามกฎหมายดังนี้

กรณีเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	กรณีได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม
(1) มีภาษีขายเกิดขึ้น	(1) ไม่มีภาษีขาย
(2) ภาษีซื้อขอคืนได้ แต่ต้องไม่ใช่ภาษีซื้อต้องห้ามตามประมวลรัษฎากร	(2) ภาษีซื้อขอคืนไม่ได้

ตัวอย่างที่ 1⁷ บริษัทก่อสร้างอาคารที่พักให้พนักงาน หากบริษัทได้รับใบกำกับภาษีที่มีรายการถูกต้องและครบถ้วนจากการซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการก่อสร้างจากผู้ประกอบการที่มีสิทธิออกใบกำกับภาษีบริษัทมีสิทธินำมาถือเป็นภาษีซื้อหักจากภาษีขายได้ ทั้งนี้ ตาม

มาตรา 82/3 มาตรา 86 และมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร

กรณีบริษัทให้พนักงานใช้น้ำประปาและไฟฟ้าโดยไม่คิดค่าตอบแทนถือเป็นการขายสินค้าต้องนำค่าน้ำประปาและค่าไฟฟ้ามารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีในการ

⁶ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9909/2539

⁷ หนังสือที่ กค 0702/6872 ลงวันที่ 20 ตุลาคม 2551

คำนวณเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 78/3 และมาตรา 79/3 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

กรณีภาษีซื้อค่าน้ำประปาและค่าไฟฟ้าของอาคารที่พักเข้าลักษณะเป็นภาษีซื้อที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกอบกิจการจึงไม่ต้องห้ามนำมาหักจากภาษีขายตามมาตรา 82/5 แห่งประมวลรัษฎากร

ตัวอย่างที่ 2⁸ บริษัทประกอบกิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้ให้สวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลกับพนักงานให้ของเยี่ยมพนักงานผู้เจ็บป่วยตั้งแต่ 3 วันขึ้นไป การเลี้ยงอาหารและจับของรางวัลแก่พนักงานในวันปีใหม่ หากค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายอันเกี่ยวเนื่องกับสวัสดิการที่บริษัทให้แก่พนักงานทุกคนโดยไม่เลือกปฏิบัติ และมีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน ย่อมเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกอบกิจการ บริษัทมีสิทธินำภาษีซื้อหักจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้ ตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร

ตัวอย่างที่ 3⁹ บริษัทได้จัดงานปีใหม่เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่พนักงานเป็นประจำทุกปี ทำให้มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับวันปีใหม่

หลายอย่างที่ซื้อมาเพื่อจับสลากวันปีใหม่ เช่น ตู้เย็น โทรทัศน์ ทองคำ รถยนต์นั่ง เลื่อยตัด ผ้าขนหนู เป็นต้น ดังนั้น การแจกรางวัลให้พนักงาน ถือเป็นประโยชน์เพิ่มของพนักงานเข้าลักษณะเป็นเงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร พนักงานที่ได้รับรางวัลต้องนำเงินรางวัลดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และบริษัทผู้จ่ายมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (1) จึงไม่เข้าลักษณะเป็นเงินได้ที่ได้รับการให้โดยเสนหาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี ตามมาตรา 42 (10) แห่งประมวลรัษฎากร (*ปัจจุบัน ได้มีการปรับปรุงแก้ไขประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 40) พ.ศ. 2558 เป็น มาตรา 42 (28) แห่งประมวลรัษฎากร*)

ข้อสังเกต 1. ของขวัญวันเกิดที่จัดให้แก่ลูกจ้างหรือพนักงาน ถือเป็นเงินได้จากการให้โดยเสนหาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี ได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามมาตรา 42 (10) แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ ของขวัญดังกล่าวต้องมีราคาหรือมูลค่าไม่เกินสมควร (*ปัจจุบัน ได้มีการ*

⁸ หนังสือที่ กค 0706/พ./9052 ลงวันที่ 6 กันยายน 2550

⁹ หนังสือที่ กค 0706/3552 ลงวันที่ 2 พฤษภาคม 2549

ปรับปรุงแก้ไขประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 40) พ.ศ. 2558 เป็น มาตรา 42 (28) แห่งประมวลรัษฎากร)

2. การแจกรางวัลให้ลูกจ้างหรือพนักงาน โดยวิธีจับสลาก ถือเป็นประโยชน์เพิ่มของลูกจ้างหรือพนักงาน แต่ถ้าบริษัทนายจ้างได้ให้ของขวัญปีใหม่แก่ลูกจ้างหรือพนักงานทุกคนจะได้รับยกเว้นเนื่องจากถือเป็นเงินได้จากการให้โดยเสนหาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี

3. ภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อของขวัญให้ลูกจ้างหรือพนักงานจับสลากในวันขึ้นปีใหม่ ถือเป็นภาษีซื้อที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการของผู้ประกอบการ บริษัทมีสิทธินำภาษีซื้อมาหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร โดยบริษัทมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 7.0 ของมูลค่าของรางวัลที่บริษัทจัดหามาเพื่อแจกรางวัลให้กับลูกจ้างหรือพนักงานเพราะเข้าลักษณะเป็นการขาย ตามมาตรา 77/1 (8) อย่างไรก็ตาม หากของขวัญดังกล่าวเป็นสิ่งของที่พึงให้แก่กันตามประเพณีทางธุรกิจทั่วไป และมีราคาหรือมูลค่าไม่เกินสมควร บริษัทไม่ต้องนำมูลค่าของสินค้าที่ให้

เป็นของขวัญรวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษี ตามมาตรา 79 (4) ประกอบกับข้อ 2 (6) ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 40) เรื่องกำหนดลักษณะและเงื่อนไข ค่าตอบแทนที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณมูลค่าของฐานภาษีตามมาตรา 79 (4) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2535

จากตัวอย่างข้างต้นสรุปได้ว่า นายจ้างได้ให้สวัสดิการแก่ลูกจ้างหรือพนักงาน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ และหากมีภาษีซื้อเกิดขึ้นก็สามารถเครดิตภาษีซื้อหรือขอคืนได้ไม่ต้องห้ามตามประมวลรัษฎากร หากนายจ้างมีระเบียบกำหนดไว้ชัดเจนว่า ได้ให้สวัสดิการแก่ลูกจ้างหรือพนักงานทุกคนโดยไม่เลือกปฏิบัติและต้องเกี่ยวข้องกับกิจการที่มีผลต่อการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ลูกจ้างหรือพนักงานเป็นไปเพื่อประโยชน์ของธุรกิจ หากไม่เข้าเงื่อนไขข้างต้นแล้ว ไม่ถือว่าเป็นสวัสดิการลูกจ้างหรือพนักงาน แต่ถือว่าเป็นรายจ่ายส่วนตัวให้โดยเสนหาหรือถือเป็นรายจ่ายต้องห้ามของกิจการตามมาตรา 65 ตี (3) และ (13) แห่งประมวลรัษฎากร

แนวคำวินิจฉัยที่น่าสนใจ

● ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เรื่องที่ 1¹⁰ การที่ลูกจ้างได้พักอาศัยอยู่ในบ้านพักที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า มูลค่าที่คำนวณได้จากการดั่งกล่าวถือเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากรและเข้าลักษณะเป็นเงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ลูกจ้างต้องคำนวณประโยชน์เพิ่มนี้เป็นเงินได้พึงประเมินในอัตราร้อยละ 20 ของเงินเดือนหรือค่าจ้างตลอดปีมารวมคำนวณเพื่อยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี ตามมาตรา 56 แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับแนวปฏิบัติในข้อ 1 ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.23/2533 เรื่อง การกำหนดมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่าเป็นเงินได้พึงประเมิน ลงวันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2533 หากเจ้าพนักงานประเมินตรวจพบว่า การยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของคำสั่งกรมสรรพากรฯ ดังกล่าว ก็มีอำนาจที่จะดำเนินการสอบสวนการตรวจสอบภาษีเพื่อที่จะประเมินเรียกเก็บภาษีในจำนวนที่ถูกต้องไปยังบุคคลดังกล่าวได้ ในการนี้หากลูกจ้าง

ดังกล่าวไม่เห็นพ้องด้วยกับเจ้าพนักงานประเมินทำการประเมินค่าเช่าของบ้านนั้นๆ ว่าสมควรให้เขาได้ตามปกติหรือไม่และให้บันทึกการประเมินไว้เป็นหลักฐานแล้วรายงานขอความเห็นชอบจากอธิบดีกรมสรรพากร และให้ถือว่าค่าเช่าบ้านที่ทำการประเมินนั้น เป็นเงินได้ของลูกจ้างที่จะนำมาทำการประเมินหรือพิจารณาชี้ขาดของเจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี และให้ถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณเงินได้ในปีภาษีต่อไปด้วย เว้นแต่มีข้อเท็จจริงหรือสภาพของบ้านเปลี่ยนแปลงไปตามข้อ 1 (3) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.23/2533ฯ ลงวันที่ 26 เมษายน 2533

เรื่องที่ 2¹¹ กรณีพนักงานได้อยู่ห้องพักโดยไม่เสียค่าเช่าถือเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 39 และมาตรา 40 (1) หรือมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร พนักงานจึงต้องนำประโยชน์เพิ่มที่ได้รับทั้งหมดมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราร้อยละ 20 ของเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งเงินเพิ่มตลอดปี (ถ้ามี) โดยไม่รวมเงินโบนัสที่จ่ายเป็นรายปี กรณีพนักงานหลายคนอยู่ห้องเดียวกันโดยไม่เสียค่าเช่าให้คำนวณประโยชน์เพิ่มเป็นเงินได้พึงประเมินของพนักงานแต่ละคน

¹⁰ หนังสือที่ กค 0702 (กม.05)/2666 ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2559

¹¹ หนังสือที่ กค 0702/6872 ลงวันที่ 20 ตุลาคม 2551

ในอัตราร้อยละ 20 ของเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งเงินเพิ่มตลอดปี (ถ้ามี) โดยไม่รวมเงินโบนัสที่จ่ายเป็นรายปี

กรณีบริษัทจ่ายค่าใช้จ่ายในห้องพัก เช่น ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า เป็นต้น เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 39 และมาตรา 40 (1) หรือมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร ถือเป็นประโยชน์เพิ่มที่พนักงานได้รับทั้งสิ้น จึงต้องนำประโยชน์เพิ่มที่ได้รับทั้งหมดมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เรื่องที่ 3¹² มูลค่าของการได้อยู่บ้านพัก โดยไม่เสียค่าเช่าเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 39 และมาตรา 40 (1) หรือมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร จึงต้องนำประโยชน์เพิ่มที่ได้รับทั้งหมดมารวมคำนวณ เพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราร้อยละ 20 ของเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งเงินเพิ่มตลอดปี (ถ้ามี) โดยไม่รวมเงินโบนัสที่จ่ายเป็นรายปี กรณีพนักงานหลายคนอยู่บ้านหลังเดียวกัน โดยไม่เสียค่าเช่าให้คำนวณประโยชน์เพิ่มเป็นเงินได้พึงประเมินของพนักงานแต่ละคนในอัตรา ร้อยละ 20 ของเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งเงินเพิ่มตลอดปี (ถ้ามี) โดยไม่รวมเงินโบนัสที่จ่ายเป็นรายปี ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่

ป.23/2533ฯ ลงวันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2533 กรณีค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า และค่าใช้จ่ายภายในบ้านที่บริษัทได้จ่ายไปจริง เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 39 และมาตรา 40 (1) หรือมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร ถือเป็นประโยชน์เพิ่มที่พนักงานได้รับทั้งสิ้น จึงต้องนำประโยชน์เพิ่มที่ได้รับทั้งหมดมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เรื่องที่ 4¹³ เงินค่าพาหนะที่ลูกจ้างหรือพนักงานได้รับ จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต้องเป็นการจ่ายไปโดยสุจริตเพื่อความจำเป็นเฉพาะในการปฏิบัติกรตามหน้าที่ของตน และได้จ่ายไปทั้งหมดเพื่อการนั้น ซึ่งลูกจ้างหรือพนักงานจะต้องมีหลักฐานพิสูจน์ เช่น ใบเสร็จรับเงินค่าโดยสาร ตัวโดยสาร รวมทั้งรายงานการไปปฏิบัติงานให้แก่นายจ้าง แต่ ถ้าเป็นการจ่ายค่าพาหนะแบบเหมารายเดือน จะไม่ได้รับการยกเว้นภาษี

เงินค่าเดินทางที่ลูกจ้างหรือพนักงานได้รับ เฉพาะส่วนที่ลูกจ้างได้จ่ายทั้งหมดโดยจำเป็นเพื่อการเดินทางจากต่างถิ่นในการรับเข้าทำงานในครั้งแรก หรือการกลับถิ่นเดิมเมื่อการจ้างสิ้นสุดลง แต่มิให้รวมถึงเงินค่าเดินทางที่ลูกจ้างหรือพนักงานได้รับเมื่อกลับถิ่นเดิม

¹² หนังสือที่ กค 0706/8484 ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2550

¹³ หนังสือที่ กค 0706/609 ลงวันที่ 24 พฤษภาคม 2549

และในการรับเข้าทำงานของนายจ้างเดิม ภายในสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่การจ้าง ครั้งก่อนได้สิ้นสุดลง เงินค่าเดินทางที่นายจ้าง ได้จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือพนักงาน หมายความว่า รวมถึงค่าเดินทางที่นายจ้างจ่ายให้คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดานซึ่งอยู่ในความอุปการะ เลี้ยงดูของลูกจ้าง ค่าขนย้ายเท่าที่จำเป็นใน การเดินทาง และค่าภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียม ต่างๆ เกี่ยวกับการเดินทางโดยตรง

เงินได้ที่คำนวณได้จากมูลค่าของเครื่อง แบบซึ่งลูกจ้างหรือพนักงานได้รับจากนายจ้าง ในจำนวนคนละไม่เกินสองชุดต่อปี และเสื้อ นอกในจำนวนคนละไม่เกินหนึ่งตัวต่อปี

เครื่องแบบ หมายความว่า เครื่องแต่งกาย รวมทั้งสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายที่กำหนด ให้แต่งเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน แต่ไม่รวมถึง รองเท้าที่อาจใช้งานได้ทั่วไป ชุดชั้นใน หรือ สิ่งประกอบเครื่องแต่งกาย

เสื้อนอก หมายความว่ารวมถึง ชุดไทย พระราชทานและเสื้อที่นิยมใช้ในการแต่งกาย ไปงานสำคัญต่างๆ เงินได้ดังกล่าวได้รับยกเว้น ไม่ต้องนำไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดา

ค่ารักษาพยาบาลที่นายจ้างจ่ายให้หรือ

จ่ายแทนลูกจ้างหรือพนักงานเป็นค่ารักษา พยาบาล สำหรับลูกจ้างหรือพนักงาน สามี ภริยา บุพการีหรือผู้สืบสันดาน ซึ่งอยู่ในความ อุปการะเลี้ยงดูของลูกจ้างเฉพาะค่ารักษา พยาบาลที่กระทำในประเทศไทย หากเป็นการ รักษาพยาบาลในต่างประเทศต้องเป็นกรณีที่ ลูกจ้างหรือพนักงานจำเป็นต้องได้รับการรักษา พยาบาลในขณะที่ปฏิบัติงานในต่างประเทศเป็น ครั้งคราวถือเป็นเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดา

เรื่องที่ 5¹⁴ ค่าน้ำมันรถที่บริษัทได้จ่ายให้ ลูกจ้างหรือพนักงานที่มีรถยนต์ส่วนตัวนำมาใช้ ปฏิบัติงานในหน้าที่ ค่าน้ำมันรถเฉพาะส่วนที่ ไม่เกินอัตราที่ทางราชการจ่ายให้กับข้าราชการ ตามพระราชกฤษฎีกาฯ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ไปราชการ ถือว่าเป็นค่าพาหนะที่ลูกจ้างได้จ่าย ไปโดยสุจริต ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำไปรวม คำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เรื่องที่ 6¹⁵ เงินค่าประกันชีวิตที่นายจ้าง จ่ายแทนลูกจ้างหรือพนักงาน โดยพนักงานเป็น ผู้เอาประกันภัย และผู้รับผลประโยชน์เมื่อ กรมธรรม์อายุครบสัญญาหรือมีอายุครบเกษียณ หรือทายาทเป็นผู้รับผลประโยชน์กรณีผู้เอา ประกันภัยเสียชีวิต ทั้งนี้ตามระเบียบสวัสดิการ

¹⁴ หนังสือที่ กค 0811 (กม.01)/970 ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2544 ที่ กค 0706/8571 ลงวันที่ 23 สิงหาคม 2550 และที่ กค 0702/88 ลงวันที่ 7 มกราคม 2552

¹⁵ หนังสือที่ กค 0706/397 ลงวันที่ 17 มกราคม 2549

ของบริษัท เข้าลักษณะเป็นประโยชน์ใดๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ถือเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

เรื่องที่ 7¹⁶ การตรวจสอบสภาพประจำปี (การตรวจสอบสภาพประจำปีของบริษัทพนักงานประจำของบริษัทสามารถเบิกค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินยอดวงเงินที่บริษัทกำหนด) และเงินช่วยเหลือค่าคลอดบุตร (เงินช่วยเหลือค่าคลอดบุตร พนักงานประจำของบริษัททั้งหญิงและชายสามารถเบิกค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินยอดวงเงินที่บริษัทกำหนด) หากบริษัทได้จ่ายเงินให้แก่พนักงานทุกคนเป็นการทั่วไปและเป็นไปตามระเบียบของบริษัท ถือเป็นค่ารักษาพยาบาลที่พนักงานได้รับจากบริษัทเข้าลักษณะเป็นเงินได้ส่วนที่เป็นค่ารักษาพยาบาลที่นายจ้าง จ่ายให้หรือจ่ายแทนลูกจ้าง สำหรับการรักษาพยาบาลสำหรับลูกจ้าง สามี ภรรยา บุพการี หรือผู้สืบสันดาน ซึ่งอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของลูกจ้าง ทั้งนี้ เฉพาะสำหรับการรักษาพยาบาลที่กระทำในประเทศไทย ซึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ 2 (4) (ก) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509)ฯ

¹⁶ หนังสือที่ กค 0702/2065 ลงวันที่ 9 มีนาคม 2561

2509)ฯ ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2509

ค่าฉีดวัคซีนป้องกันไข้หวัดหรือโรคระบาดอื่นๆ ซึ่งมีใช้วัคซีนที่ใช้รักษาเมื่อมีอาการเจ็บป่วยเกิดขึ้น มิใช่เงินที่เป็นค่ารักษาพยาบาลที่นายจ้างจ่ายให้หรือจ่ายแทนลูกจ้างเป็นค่ารักษาพยาบาล ซึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ตามข้อ 2 (4) (ก) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509)ฯ ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2509 ถือเป็นประโยชน์เพิ่มอันเข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร และถือเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร พนักงานต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามมาตรา 56 แห่งประมวลรัษฎากร

เงินช่วยเหลือพนักงานกรณีรับบุตรบุญธรรม มิใช่เงินที่เป็นค่ารักษาพยาบาลที่นายจ้างจ่ายให้หรือจ่ายแทนลูกจ้างเป็นค่ารักษาพยาบาล ซึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ตามข้อ 2 (4) (ก) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509)ฯ ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2509 ถือเป็นประโยชน์เพิ่มอันเข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร และถือเป็นเงินได้พึงประเมิน ตาม

มาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร พนักงานต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามมาตรา 56 แห่งประมวลรัษฎากร

เรื่องที่ 8¹⁷ บริษัทจ่ายเงินเพื่อช่วยเหลือค่าใช้จ่ายทางการศึกษาเพิ่มเติมแก่พนักงานในโครงการปริญญาโทสาขาการบริหารทั้งในประเทศและต่างประเทศ ภายใต้ข้อตกลงที่พนักงานจะต้องกลับมาทำงานเต็มเวลาให้กับบริษัทเป็นเวลาอย่างน้อยสองปี หากพนักงานผิดข้อตกลงพนักงานจะต้องชำระค่าเทอมและค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับไปคืนให้กับบริษัท พร้อมทั้งเบี้ยปรับจำนวนหนึ่ง ถือว่าค่าเทอมสำหรับการศึกษาเป็นเวลาสองปี ค่าใช้จ่ายประจำเดือนรวมทั้งค่าตัวเครื่องบินเดินทางไป-กลับเพื่อการศึกษาและช่วงปิดภาคฤดูร้อนประจำปีดังกล่าว เป็นรางวัลเพื่อการศึกษาหรือค้นคว้าในวิทยาการได้รับยกเว้นไม่ต้องนำไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามมาตรา 42 (11) แห่งประมวลรัษฎากร และเมื่อบริษัทจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวบริษัทไม่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50 แห่งประมวลรัษฎากรแต่อย่างใด

เรื่องที่ 9¹⁸ กรณีที่ทางราชการจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการธประจำ

ตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับประจำตำแหน่งในจำนวนเงินแน่นอนเป็นรายเดือนเท่ากันทุกเดือนนั้น เป็นการจ่ายเงินนี้ให้แก่เฉพาะข้าราชการระดับสูงที่มีสิทธิได้รับประจำตำแหน่งซึ่งยอมถือเป็นการจ่ายเงินได้ให้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ทั้งนี้ โดยไม่มีข้อบังคับหรือจำกัดการใช้จ่ายเงินดังกล่าวแก่ข้าราชการผู้นั้นแต่อย่างใด จึงเป็นประโยชน์แก่ผู้รับในอันที่จะใช้จ่ายเงินนี้ได้อย่างอิสระ และต้องตามลักษณะแห่งเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 39 และมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากรทุกประการ ทั้งเงินได้พึงประเมินนี้ก็ไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา 42 แห่งประมวลรัษฎากร และกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509)ฯ ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2509 แต่อย่างใด การประเมินภาษีของเจ้าพนักงานประเมินของจำเลยและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่ถือว่าเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายการจัดการธประจำตำแหน่งที่โจทก์ได้รับเป็นเงินได้พึงประเมินที่ต้องรวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจึงชอบแล้ว

เรื่องที่ 10¹⁹ กรณีลูกจ้างหรือพนักงานมีเงินได้พึงประเมินจากการเป็นตัวแทนประกัน

¹⁷ หนังสือที่ กค 0811/02949 ลงวันที่ 30 มีนาคม 2542

¹⁸ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7535/2554 (ต่อมามีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7536/2554 วินิจฉัยในทำนองเดียวกัน)

¹⁹ หนังสือที่ กค 0706/พ./3071 ลงวันที่ 20 เมษายน 2548

ชีวิตและนายหน้าประกันชีวิต โดยได้รับเงินได้ ซึ่งคิดเป็นร้อยละของยอดขายในแต่ละเดือน ซึ่งมีจำนวนไม่แน่นอนเข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร และยังได้รับเงินประจำตำแหน่งอีกเดือนละ 7,000 บาท ซึ่งมีใช้ค่าตอบแทนจากการจ้างแรงงาน หากแต่เป็นเงินที่บริษัทประกันชีวิตจ่ายให้เพิ่มเติม เนื่องจากการทำหน้าที่เป็นตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิต เงินประจำตำแหน่งดังกล่าว จึงเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร อย่างไรก็ตาม หากลูกจ้างหรือพนักงานดังกล่าวได้รับเงินได้พึงประเมินจากการจ้างแรงงาน ซึ่งถือเป็นเงินได้ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ย่อมถือเป็นเงินได้พึงประเมินของพนักงานคนดังกล่าวด้วย

เรื่องที่ 11²⁰ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางที่พนักงานหรือลูกจ้างได้รับ เนื่องจากการเดินทางไปปฏิบัติงานตามหน้าที่ในต่างประเทศเป็นครั้งคราว ได้รับยกเว้นให้ไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 59/2538 เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตาม

มาตรา 42 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2538 ดังนี้

1. ต้องเป็นค่าเบี้ยเลี้ยงซึ่งบุคคลดังกล่าวได้จ่ายไปโดยสุจริตตามความจำเป็น เฉพาะในการที่จะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตน และได้จ่ายไปทั้งหมดในการนั้น

2. ในกรณีบุคคลดังกล่าว ได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงในอัตราไม่เกินอัตราค่าเบี้ยเลี้ยงสูงสุดที่ทางราชการกำหนดจ่ายให้แก่ข้าราชการ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในประเทศหรือต่างประเทศแล้วแต่กรณี ตามหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายในลักษณะเหมาจ่าย ให้ถือว่า ค่าเบี้ยเลี้ยงดังกล่าว เป็นค่าเบี้ยเลี้ยงซึ่งบุคคลดังกล่าวได้จ่ายไปโดยสุจริตตามความจำเป็น เฉพาะในการที่ต้องปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนและได้จ่ายไปทั้งหมดในการนั้น โดยไม่ต้องมีหลักฐานการจ่ายเงินมาพิสูจน์

3. ในกรณีบุคคลดังกล่าว ได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงในอัตราเกินกว่าอัตราค่าเบี้ยเลี้ยงตาม (2) และบุคคลดังกล่าวไม่มีหลักฐานมาพิสูจน์ว่าได้จ่ายไปโดยสุจริตตามความจำเป็น เฉพาะในการที่ต้องปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนและได้จ่ายไปทั้งหมดในการนั้น ให้ถือว่าค่าเบี้ยเลี้ยงดังกล่าวเป็นค่าเบี้ยเลี้ยงซึ่งบุคคลนั้นได้จ่ายไป

²⁰ หนังสือที่ กค 0811 (กม.)/พ.081 ลงวันที่ 19 มกราคม 2542 และที่ กค 0702/4734 ลงวันที่ 11 กรกฎาคม 2562

โดยสุจริตตามความจำเป็นเพียงเฉพาะในส่วนที่ไม่เกินอัตราตาม (2)

นอกจากนี้ การเดินทางไปปฏิบัติงานตามหน้าที่ดังกล่าว จะต้องมีหลักฐานการได้รับอนุมัติให้เดินทางไปปฏิบัติงานนอกสำนักงานหรือนอกสถานที่ จากนายจ้างหรือผู้จ่ายเงินได้โดยไม่ต้องระบุลักษณะงานที่ทำ และระยะเวลาในการปฏิบัติงานตามหน้าที่แล้วแต่กรณี

เรื่องที่ 12²¹ เบี้ยขยันเป็นเงินที่นายจ้างกำหนดเป็นค่าตอบแทนแก่ลูกจ้างหรือพนักงานที่ได้ปฏิบัติงานตามที่นายจ้างกำหนดไว้ เช่น ไม่ขาดงาน ไม่มาสาย ไม่ลา กิจ ไม่ลาป่วย ตลอดปีกรณีที่บริษัทได้จ่ายเบี้ยขยันเพื่อเป็นการตอบแทนลูกจ้างหรือพนักงานซึ่งปฏิบัติงานตามข้อเท็จจริงดังกล่าวถือเป็นประโยชน์เพิ่มของลูกจ้างหรือพนักงานเข้าลักษณะเป็นเงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร พนักงานต้องนำเงินได้ดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและบริษัทผู้จ่ายมีหน้าที่ต้องนำไปรวมคำนวณหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

เรื่องที่ 13²² กรณีการให้หุ้น หรือใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant) แก่พนักงาน ใบสำคัญ

แสดงสิทธิ (Warrant) ที่จะซื้อหุ้นสามัญที่ออกให้เป็นการเฉพาะตัวไม่สามารถโอนเปลี่ยนมือได้ภายในเวลาที่บริษัทกำหนด และไม่มีคำสั่งจำหน่ายให้ประชาชนทั่วไปเช่นเดียวกับใบสำคัญแสดงสิทธิทั่วไป กรรมการ ที่ปรึกษาพนักงานของบริษัทจึงยังมีได้รับเงินได้พึงประเมินในวันที่ได้รับใบสำคัญแสดงสิทธิ ในวันที่กรรมการที่ปรึกษา ลูกจ้างหรือพนักงานของบริษัทนำใบสำคัญแสดงสิทธิ มาซื้อหุ้นสามัญของบริษัท กรณีถือได้ว่ากรรมการ ที่ปรึกษา ลูกจ้างหรือพนักงานได้ซื้อหุ้นสามัญในราคาต่ำกว่าราคาตลาดตามข้อตกลงพิเศษ ลูกจ้างหรือพนักงานจึงได้รับเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 (1) หรือ (2) แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรที่ 28/2538 เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีการเสียภาษีในกรณีได้รับแจกหุ้น หรือได้ซื้อหุ้น ในราคาต่ำกว่าราคาตลาดตามข้อตกลงพิเศษ ลงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2538 โดยให้คำนวณจากราคาหุ้นสามัญของบริษัท ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือให้หักด้วยราคาการใช้สิทธิในวันที่ได้รับกรรมสิทธิ์ในหุ้นดังกล่าว หักบริษัทที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

²¹ หนังสือที่ กค 0802/19446 ลงวันที่ 30 กันยายน 2536

²² หนังสือที่ กค 0802/22799 ลงวันที่ 9 ตุลาคม 2538

(ก) หากหุ้ดังกล่าวมีราคาขายให้กับประชาชนทั่วไป ให้ถือมูลค่าหุ้เท่ากับราคาขายให้กับประชาชนทั่วไป

(ข) หากหุ้ดังกล่าวไม่มีราคาขายให้กับประชาชนทั่วไปให้ถือมูลค่าหุ้เท่ากับราคาเฉลี่ยในตลาดหลักทรัพย์ในเดือนที่ได้รับกรรมสิทธิ์ในหุ้

เรื่องที่ 14²³ เงินค่าทำงานในวันหยุดและเงินค่าทำล่วงเวลา เข้าลักษณะเป็นเงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงานเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร พนักงานจะต้องนำเงินได้ทั้งหมดมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

เรื่องที่ 15²⁴ เงินรางวัลที่จ่ายให้แก่พนักงานในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานเป็นรายบุคคล เงินรางวัลที่ได้รับเข้าลักษณะเป็นเงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร พนักงานต้องนำเงินรางวัลดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษีที่ได้รับ และบริษัทผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

เรื่องที่ 16²⁵ รางวัลที่มอบให้แก่พนักงาน

ที่มีอายุในการทำงานมากซึ่งเป็นสวัสดิการหรือประโยชน์ที่พนักงานได้รับจากนายจ้าง ถือเป็นประโยชน์เพิ่มอันเข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร และถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากรที่พนักงานต้องนำมารวมคำนวณเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เรื่องที่ 17²⁶ กรณีบริษัทจ่ายเงินรางวัลในการปรับปรุงงานให้แก่พนักงานหรือกลุ่มพนักงานที่ได้รับการคัดเลือก แยกพิจารณาได้เป็น 2 กรณี คือ

1. กรณีเงินรางวัลที่จ่ายให้แก่พนักงานในการปรับปรุงงานเป็นรายบุคคล เงินรางวัลที่ได้รับเข้าลักษณะเป็นเงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร พนักงานดังกล่าวต้องนำเงินรางวัลดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษีที่ได้รับและบริษัทผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

2. กรณีเงินรางวัลที่จ่ายให้แก่พนักงานในการปรับปรุงงานเป็นกลุ่มพนักงานโดยจะนำเงินรางวัลไปเฉลี่ยเท่าๆ กันทุกคน เงินรางวัล

²³ หนังสือที่ กค 0802/11187 ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2531

²⁴ หนังสือที่ กค 0702/2711 ลงวันที่ 18 เมษายน 2554

²⁵ หนังสือที่ กค 0706/10811 ลงวันที่ 7 ธันวาคม 2547

²⁶ หนังสือที่ กค 0702 (กม.11)/487 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2554 และที่ กค 0706/2841 ลงวันที่ 4 เมษายน 2549

ที่ได้รับเข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร กลุ่มพนักงานดังกล่าวต้องนำเงินได้ที่ได้รับนั้น ไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษีที่ได้รับในนามห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีใช้นิติบุคคล และบริษัทผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ไว้ในอัตราร้อยละ 5.0 ตามข้อ 9 (1) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 4/2528ฯ ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2528

ข้อสังเกต²⁷ เงินตอบแทนที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือพนักงานที่ปฏิบัติงานกับบริษัทครบตามกำหนดระยะเวลาการทำงาน ถือเป็นประโยชน์เพิ่มของลูกจ้างหรือพนักงาน เข้าลักษณะเป็นเงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงานตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ลูกจ้างหรือพนักงานต้องนำเงินรางวัลดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษีที่ได้รับ และบริษัทผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

เรื่องที่ 18²⁸ การจัดสวัสดิการค่าอาหารให้แก่ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่และพนักงานโดยจ่ายให้เป็นประจำพร้อมกับการจ่ายเงินเดือน

และจ่ายเฉพาะวันมาปฏิบัติงานเป็นประโยชน์โดยตรงของพนักงานที่ไม่ต้องเสียเงินค่าอาหาร ถือเป็นประโยชน์เพิ่มจากการจ้างแรงงาน ต้องนำไปรวมกับเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร เพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เรื่องที่ 19²⁹ การจัดอาหารให้แก่พนักงานในระหว่างเวลาทำงาน จำนวน 2 มื้อ ซึ่งเป็นสวัสดิการหรือประโยชน์ที่พนักงานได้รับจากนายจ้าง ถือเป็นประโยชน์เพิ่มอันเข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร และถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ที่พนักงานต้องนำมารวมคำนวณเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เรื่องที่ 20³⁰ กรณีที่นายจ้างจัดสวัสดิการให้พนักงานในลักษณะของการขายสินค้าหรือให้บริการ หรือให้กู้ยืมในราคาที่ต่ำกว่าราคาตลาดไม่ว่าสินค้าหรือบริการนั้น จะเป็นของกิจการหรือต้องซื้อมาจากบุคคลอื่นก็ตาม กรณีการขายทรัพย์สินที่ไม่มีค่าความเป็นต้องใช้เวลาของบริษัทให้แก่พนักงานในลักษณะให้สิทธิพิเศษเป็นสวัสดิการบริษัทเป็นผู้ประกอบ-

²⁷ หนังสือที่ กค 0706/2841 ลงวันที่ 4 เมษายน 2549

²⁸ หนังสือที่ กค 0702/3552 ลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2555

²⁹ หนังสือที่ กค 0706/10811 ลงวันที่ 7 ธันวาคม 2547

³⁰ หนังสือที่ กค 0702/7673 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2557

การจดทะเบียนประกอบกิจการผลิตสินค้าและขายยาต้ม ยาหม่อง และยาหม่องน้ำ บริษัทมีทรัพย์สินคงเหลือในส่วนที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการประกอบกิจการทั้งในปัจจุบันและอนาคตเนื่องจากกระบวนการผลิตหรือขั้นตอนการดำเนินงานเปลี่ยนแปลงไป ทรัพย์สินนั้นมีความชำรุดบกพร่องเสื่อมสภาพ หรือล้าสมัย เป็นต้น และยังมีทรัพย์สินบางส่วนที่มีประสิทธิภาพการใช้งานได้ไม่ดีพอ แม้จะทำการซ่อมแซมก็ไม่คุ้มค่า ควรมีการซื้อใหม่เปลี่ยนแทนจะดีกว่าซึ่งบรรดาทรัพย์สินที่ไม่มีความจำเป็นต้องใช้งานเหล่านี้ บริษัทมีภาระในการจัดเก็บและดูแลรักษา ก่อให้เกิดต้นทุนในการจัดเก็บและดูแลรักษาจึงต้องการที่จะขายออกไปเพื่อเป็นการลดภาระในการจัดการการขายและต้นทุนที่จะเกิดขึ้นในการขายทรัพย์สินเหล่านี้ ประกอบกับเพื่อให้สิทธิพิเศษและถือเป็นสวัสดิการอย่างหนึ่งเพิ่มเติมให้กับพนักงานของบริษัทจึงได้มีนโยบายในการขายทรัพย์สินเมื่อมีความต้องการขายแต่ละรายการหรือแต่ละครั้งนั้นให้มีการขายเป็นการภายในบริษัทก่อน เว้นแต่ไม่มีผู้ต้องการซื้อถึงจะดำเนินการขายเป็นการภายนอกต่อไป บริษัทจึงได้มีการกำหนดและประกาศใช้ระเบียบ/ ขั้นตอน/ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการขออนุมัติขายทรัพย์สิน ดังนั้น การ

ขายทรัพย์สินของบริษัทดังกล่าว มูลค่าของส่วนต่างของราคาตลาดกับราคาขายทรัพย์สินที่บริษัทได้ขายทรัพย์สินมีผลให้พนักงานของบริษัทได้ซื้อสินค้าในราคาถูก จึงเป็นประโยชน์ที่ได้รับซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงินเข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร ดังนั้น เมื่อพนักงานได้รับส่วนลดจากการซื้อสินค้าซึ่งเป็นสวัสดิการตามข้อตกลงสภาพการจ้างถือว่าพนักงานได้รับประโยชน์ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน เนื่องจากการจ้างแรงงาน ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร และไม่เป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้น ตามมาตรา 42 แห่งประมวลรัษฎากร พนักงานต้องนำส่วนลดนั้นมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เรื่องที่ 21³¹ บริษัทนายจ้างได้จัดสวัสดิการให้พนักงานโดยจัดให้มีการพาพนักงานไปพักผ่อนในสถานที่เที่ยวต่างๆ ในประเทศปีละครั้งซึ่งจัดให้กับพนักงานทุกคนเป็นประจำทุกปีถือเป็นประโยชน์อย่างอื่นที่ได้รับจากการจ้างแรงงาน ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร พนักงานของบริษัทจะต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ และบริษัทมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราวที่จ่ายเงินได้พึงประเมินนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา

³¹ หนังสือที่ กค 0706 (กม.14)/131 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2545

50 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

เรื่องที่ 22³² ค่าสมาชิกสโมสรเป็นสิทธิเฉพาะตัวของพนักงาน ข้อตกลงการจ้างก็เพียงแต่โจทก์ตกลงว่าจะจ่ายค่าสมาชิกสโมสรให้แก่พนักงานดังกล่าวเท่านั้น เป็นการให้ประโยชน์แก่พนักงานโดยตรง หากโจทก์มีข้อบังคับว่าพนักงานตำแหน่งใดจะต้องเป็นสมาชิกสโมสรใดเพื่อกระทำการกิจกรรมใดในสโมสรให้เกิดประโยชน์แก่โจทก์ไม่ ตามทางนำสืบก็ไม่ปรากฏว่า การที่พนักงานของโจทก์เป็นสมาชิกสโมสรก่อประโยชน์โดยตรงแก่โจทก์อย่างไร จึงเป็นประโยชน์ส่วนตัวของพนักงาน ค่าสมาชิกสโมสรที่โจทก์จ่ายแทนให้แก่พนักงานจึงเป็นประโยชน์ที่พนักงานโจทก์ได้รับเพิ่มถือเป็นเงินได้ของพนักงาน

เรื่องที่ 23³³ เงินแสดงความยินดี กรณีพนักงานมีบุตร มีเงินได้ที่เป็นค่ารักษาพยาบาลที่นายจ้างจ่ายให้หรือจ่ายแทนลูกจ้างเป็นค่ารักษาพยาบาลซึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามข้อ 2 (4) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) แต่เข้าลักษณะเป็นเงินได้ที่ได้รับจากการให้โดยเสนหาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี พนักงานจึงได้รับ

ยกเว้นไม่ต้องนำเงินดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา 42 (10) แห่งประมวลรัษฎากร (*ปัจจุบันได้มีการปรับปรุงแก้ไขประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 40) พ.ศ. 2558 เป็น มาตรา 42 (28) แห่งประมวลรัษฎากร*)

เรื่องที่ 24³⁴ บริษัทได้จ่ายเงินเข้าบัญชีคณะกรรมการสวัสดิการ และคณะกรรมการฯ ได้นำเงินดังกล่าวไปจัดงานและกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นสวัสดิการให้แก่พนักงาน จึงเข้าลักษณะเป็นประโยชน์เพิ่มอันถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร และเข้าลักษณะเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) ซึ่งพนักงานผู้ได้รับสวัสดิการดังกล่าวต้องนำประโยชน์ที่ได้รับมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา 56 เว้นแต่สวัสดิการจัดเลี้ยงในเทศกาลปีใหม่ ถือเป็นเงินได้ที่ได้รับจากการให้โดยเสนหาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ตามมาตรา 42 (10) (*ปัจจุบันได้มีการปรับปรุงแก้ไขประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 40) พ.ศ. 2558 เป็น มาตรา 42 (28) แห่งประมวลรัษฎากร*)

³² คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 21/2536

³³ หนังสือที่ กค 0702/6090 ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2558

³⁴ หนังสือที่ กค 0706/9276 ลงวันที่ 9 พฤศจิกายน 2548

เรื่องที่ 25³⁵ ห้างได้จัดให้มีระเบียบสวัสดิการการเบิกค่าเล่าเรียนของบุตรของพนักงานที่ทำงานกับห้างไม่น้อยกว่า 1 ปี รายจ่ายดังกล่าวห้างสามารถนำไปหักในการคำนวณกำไรสุทธิได้ไม่ต้องห้าม ตามมาตรา 65 ตี (13) แห่งประมวลรัษฎากร แต่เมื่อห้างจ่ายค่าเล่าเรียนดังกล่าว ห้างมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50 โดยถือเป็นประโยชน์เพิ่มของพนักงานและพนักงานผู้ได้รับเงินได้ดังกล่าวมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

● ภาษีเงินได้บุคคล

เรื่องที่ 1³⁶ กรณีบริษัทสร้างอาคารที่พักให้พนักงานอยู่อาศัยโดยไม่มีค่าตอบแทน หากเป็นกรณีที่บริษัทต้องจัดให้พนักงานอยู่อาศัยและแจ้งให้พนักงานทราบเป็นการทั่วไปมิใช่นโยบายภายในที่รู้กันเฉพาะพนักงานบางรายแล้ว บริษัทมีสิทธินำค่าน้ำประปาและค่าไฟฟ้ามาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตี (3) และ (13) แห่งประมวลรัษฎากร

เรื่องที่ 2³⁷ เงินค่าประกันชีวิตที่นายจ้างจ่ายแทนลูกจ้างหรือพนักงาน โดยพนักงานเป็นผู้เอาประกันภัย และผู้รับผลประโยชน์เมื่อกรมธรรม์อายุครบสัญญาหรือมีอายุครบเกษียณหรือทายาทเป็นผู้รับผลประโยชน์กรณีผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต ทั้งนี้ตามระเบียบสวัสดิการของบริษัท บริษัทนายจ้างมีสิทธินำเบี้ยประกันชีวิตที่ออกให้มาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลไม่ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตี (3) และ (13) แห่งประมวลรัษฎากร

เรื่องที่ 3³⁸ เงินที่โจทก์จ่ายให้แก่ทายาทของพนักงานซึ่งถึงแก่ความตายเพื่อตอบแทนคุณงามความดีที่พนักงานผู้นั้นปฏิบัติงานให้โจทก์เป็นเวลานาน ทั้งเพื่อเป็นการอุปการะเลี้ยงดูทายาทของพนักงานผู้นั้นด้วย มีลักษณะเป็นเงินบำเหน็จถือได้ว่าเป็นรายจ่ายที่จำเป็นและมีเหตุอันควร ทั้งการจ่ายเงินรายนี้ก็เป็น การจ่ายตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่โจทก์วางไว้ตามมติที่ประชุมกรรมการโจทก์ จึงไม่เป็นการให้โดยเสนหาคตามความหมายของมาตรา 65 ตี (3) แห่งประมวลรัษฎากร แม้โจทก์จะลงบัญชีที่เรียกว่าสตางค์ รีไทร์เมนต์ เบเนฟิต รายจ่าย

³⁵ หนังสือที่ กค 0802/6547 ลงวันที่ 20 เมษายน 2537

³⁶ หนังสือที่ กค 0702/6872 ลงวันที่ 20 ตุลาคม 2551

³⁷ หนังสือที่ กค 0706/397 ลงวันที่ 17 มกราคม 2549

³⁸ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5124/2531

ส่วนนี้ก็ไม่ต้องห้ามตามประมวลรัษฎากรมาตรา 65 ทวิ และ 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร

เรื่องที่ 4³⁹ บริษัทจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนทางการศึกษาเพิ่มเติมแก่พนักงาน โดยมีระเบียบว่าด้วยการอนุมัติและช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการศึกษาเพิ่มเติมแก่พนักงานและมีข้อตกลงเมื่อสำเร็จการศึกษาพนักงานต้องกลับมาทำงานให้บริษัท ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่บริษัทจ่ายให้แก่พนักงานของบริษัทที่ลาศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำความรู้กลับมาปฏิบัติงานให้บริษัทอย่างมีประสิทธิภาพเป็นเวลาอย่างน้อยสองปี และประสบการณ์จากการศึกษาดังกล่าวข้อพิจารณาในการเลื่อนตำแหน่งพนักงานด้วยถือได้ว่ารายจ่ายดังกล่าวอำนวยความสะดวกเพื่อกิจการของบริษัทโดยตรง ดังนั้น บริษัทขอยอมรับรายจ่ายดังกล่าวมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตริ (13) แห่งประมวลรัษฎากร

เรื่องที่ 5⁴⁰ หากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งกำหนดเรื่องเงินประจำตำแหน่งไว้ให้แก่ลูกจ้างหรือ

พนักงาน ผู้บริหาร ที่ปรึกษา บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนั้นมีสิทธินำเงินประจำตำแหน่งมาถือเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ ไม่ถือเป็นรายจ่ายต้องห้ามตามมาตรา 65 ตริ (3) และ (13) แห่งประมวลรัษฎากร แต่อย่างไร

เรื่องที่ 6⁴¹ รายจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงของลูกจ้างหรือพนักงานถือเป็นรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการ ย่อมถือเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ไม่ถือเป็นรายจ่ายต้องห้ามตามมาตรา 65 ตริ (3) และ (13) แห่งประมวลรัษฎากร แต่อย่างไร

เรื่องที่ 7⁴² หากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งกำหนดเรื่องเบี้ยขยันไว้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนั้นมีสิทธินำเงินประจำตำแหน่งมาถือเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ ไม่ถือเป็นรายจ่ายต้องห้ามตามมาตรา 65 ตริ (3) และ (13) แห่งประมวลรัษฎากรแต่อย่างไร

เรื่องที่ 8⁴³ บริษัทจ่ายเงินค่าสมาชิกเพื่อให้กรรมการผู้บริหารงานมีสิทธิในการเป็นสมาชิกสโมสรการกีฬา (Sport Club) เข้าลักษณะเป็นรายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว

³⁹ หนังสือที่ กค 0811/02949 ลงวันที่ 30 มีนาคม 2542

⁴⁰ หนังสือที่ กค 0706/พ./3071 ลงวันที่ 20 เมษายน 2548

⁴¹ หนังสือที่ กค 0811 (กม.)/พ.081 ลงวันที่ 19 มกราคม 2542

⁴² หนังสือที่ กค 0802/19446 ลงวันที่ 30 กันยายน 2536

⁴³ หนังสือที่ กค 0802/26920 ลงวันที่ 18 ธันวาคม 2538

จึงเป็นรายจ่ายที่ต้องห้ามไม่ให้ถือเป็นรายจ่าย ในการคำนวณกำไรสุทธิ ตามมาตรา 65 ตรี (3) แห่งประมวลรัษฎากร กรณีบริษัทจ่ายเงิน ค่าสมาชิกดังกล่าวถือว่า เงินดังกล่าวเป็น ประโยชน์ที่กรรมการผู้บริหารได้รับ เข้าลักษณะ เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 39 และเป็น เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) หรือ (2) แห่งประมวลรัษฎากร ของกรรมการผู้บริหารที่ ต้องนำมารวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เรื่องที่ 9⁴⁴ บริษัทมีระเบียบเกี่ยวกับการ จัดงานทำบุญประจำปีของบริษัทใช้บังคับเป็น การทั่วไปในบริษัทโดยจัดขึ้นเพื่อเป็นขวัญและ กำลังใจ ตลอดจนสร้างความสามัคคีกลมเกลียว ให้กับพนักงานของบริษัทค่าใช้จ่ายในการจัดงาน ดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นรายจ่ายเพื่อกิจการ โดยตรง บริษัทสามารถนำไปหักเป็นรายจ่าย ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ นิติบุคคลได้ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (13) แห่งประมวลรัษฎากร

เรื่องที่ 10⁴⁵ ห้างได้จัดให้มีระเบียบ สวัสดิการการเบิกค่าเล่าเรียนของบุตรของ พนักงานที่ทำงานกับห้างไม่น้อยกว่า 1 ปี รายจ่ายดังกล่าวห้างสามารถนำไปหักในการ

คำนวณกำไรสุทธิได้ไม่ต้องห้าม ตามมาตรา 65 ตรี (13) แห่งประมวลรัษฎากร

● ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย

เรื่องที่ 1⁴⁶ กรณีที่พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านก็สามารถนำค่าผ่อนชำระ เงินกู้เพื่อซื้อหรือเช่าซื้อบ้านหรือบ้านพร้อม ที่ดินมาเบิกเป็นค่าเช่าบ้านได้เช่นเดียวกับ ข้าราชการ และถือเป็นการได้รับค่าเช่าบ้าน ตามระเบียบของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ ซึ่งได้กำหนด โดยมีหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับพระราชกฤษฎีกา ค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2527 ดังนั้น พนักงานรัฐวิสาหกิจที่ได้นำค่าเช่าซื้อหรือ ค่าผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกเป็นค่าเช่าบ้านตาม ระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ว่าด้วยค่าเช่าบ้าน ค่าเช่าบ้านตามข้อเท็จจริง ดังกล่าวเท่ากับจำนวนที่ได้จ่ายไปโดยสุจริต ตามความเป็นจริง ถ้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ มิได้ออกค่าภาษีเงินได้สำหรับเงินได้จำนวน ดังกล่าว ให้ค่าเช่าบ้านดังกล่าวย่อมได้รับ ยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดา ทั้งนี้ ตามมาตรา 42 แห่ง ประมวลรัษฎากร และกฎกระทรวงฉบับที่ 126

⁴⁴ หนังสือที่ กค 0706/9235 ลงวันที่ 12 กันยายน 2550

⁴⁵ หนังสือที่ กค 0802/6547 ลงวันที่ 20 เมษายน 2537

⁴⁶ หนังสือที่ กค 0802/2415 ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2534

พ.ศ. 2509 ข้อ 2 (8) เมื่อหน่วยงานรัฐวิสาหกิจจ่ายเงินดังกล่าวจึงไม่ต้องหักภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ณ ที่จ่าย แต่อย่างใด

เรื่องที่ 2⁴⁷ บริษัทผู้จ่ายเงินประจำตำแหน่งมีหน้าที่คำนวณอัตราร้อยละจากยอดขายประกันชีวิต ซึ่งมีลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินเนื่องจากการจ้างแรงงาน ตามมาตรา 40 (1) หรือการรับทำงานให้ ตามมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร โดยหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (1) แห่งประมวลรัษฎากร และออกหนังสือรับรองการหัก ณ ที่จ่าย ตามแบบที่อธิบดีฯ กำหนด ตามมาตรา 50 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

เรื่องที่ 3⁴⁸ เนื่องจากเงินค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางที่พนักงานหรือลูกจ้างฯ ได้รับจากการเดินทางไปปฏิบัติงานตามหน้าที่ในต่างประเทศเป็นครั้งคราว ได้รับยกเว้นให้ไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หากเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 59/2538ฯ ลงวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2538 บริษัทผู้จ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงไม่มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย แต่อย่างใด

เรื่องที่ 4⁴⁹ กรณีบริษัทเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 (1) หรือ (2) แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่กรรมการ ที่ปรึกษา พนักงาน บริษัทจึงมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายและนำส่งกรมสรรพากรตามมาตรา 50 (1) และมาตรา 52 แห่งประมวลรัษฎากร

เรื่องที่ 5⁵⁰ บริษัทจ่ายค่าเช่าที่พักให้พนักงาน ซึ่งเป็นเงินได้ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร บริษัทต้องคำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ดังนั้น หากบริษัทจ่ายค่าเช่าครั้งเดียวถือเป็นเงินได้พึงประเมินของพนักงานในปีที่ได้รับ บริษัทไม่มีสิทธิเฉลี่ยค่าเช่าดังกล่าวตามระยะเวลาการเช่า

เรื่องที่ 6⁵¹ เงินโบนัสที่พนักงานได้รับถือเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินดังกล่าวเป็นผู้มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (1) แห่งประมวลรัษฎากร จากผู้รับโบนัสโดยคำนวณหักจากเงินโบนัสที่จ่ายตามหลักเกณฑ์ในมาตรา 48 แห่งประมวลรัษฎากร และนำส่งภายในเจ็ดวันนับแต่วัน

⁴⁷ หนังสือที่ กค 0706/พ./3071 ลงวันที่ 20 เมษายน 2548

⁴⁸ หนังสือที่ กค 0811 (กม.)/พ.081 ลงวันที่ 19 มกราคม 2542

⁴⁹ หนังสือที่ กค 0706 (กม.08)/853 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2549

⁵⁰ หนังสือที่ กค 0811/10459 ลงวันที่ 7 ตุลาคม 2542

⁵¹ หนังสือที่ กค 0706/2897 ลงวันที่ 22 มีนาคม 2547

สิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน ตาม
มาตรา 52 แห่งประมวลรัษฎากร

● ภาษีมูลค่าเพิ่ม

เรื่องที่ 1⁵² ประมวลรัษฎากร มาตรา 77/2 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การกระทำกิจการ ดังต่อไปนี้ในราชอาณาจักรให้อยู่ในบังคับต้อง เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามบทบัญญัติในหมวดนี้ (1) การขายสินค้าหรือการให้บริการโดย ผู้ประกอบการ...” ตามมาตรา 77/1 (10) คำว่า “บริการ” หมายความว่า การกระทำใดๆ อันอาจหาประโยชน์อันมีมูลค่าซึ่งมิใช่เป็นการ ขายสินค้า และให้หมายความรวมถึงการใช้ บริการของตนเองไม่ว่าประการใดๆ ...” ปรากฏ ว่าพนักงานที่เจ้าหน้าที่ส่งไปทำงานในบริษัท ลูกหนี้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ถือหุ้นอยู่ยังคงเป็นลูกจ้าง ของเจ้าหน้าที่เนื่องจากเจ้าหน้าที่เป็นผู้จ่ายเงินเดือน และค่าสวัสดิการต่างๆ ทั้งยังคงต้องปฏิบัติตาม คำสั่งของเจ้าหน้าที่ การที่เจ้าหน้าที่ส่งพนักงานไป ปฏิบัติหน้าที่ในบริษัทลูกหนี้ โดยลูกหนี้เป็นผู้ รับผิดชอบขอใช้เงินเดือนและค่าสวัสดิการ ซึ่งเจ้าหน้าที่จ่ายให้แก่พนักงานของเจ้าหน้าที่ไป แม้จะไม่เป็นการกระทำใดๆ ซึ่งเป็นการหา ประโยชน์อันมีมูลค่าจากลูกหนี้โดยตรง แต่การ

ที่เจ้าหน้าที่เรียกเก็บเงินจากลูกหนี้เท่ากับที่จ่าย ให้แก่พนักงานก็ยังคงด้วยคำนิยามของคำว่า “บริการ” จึงถือว่าเจ้าหน้าที่ให้บริการแก่ลูกหนี้แล้ว เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียน ภาษีมูลค่าเพิ่มจึงมีสิทธิเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม จากลูกหนี้ผู้รับบริการตามประมวลรัษฎากร มาตรา 82/4 วรรคหนึ่ง ด้วยเหตุนี้เมื่อลูกหนี้ ต้องชำระค่าบริการสำหรับเงินเดือนและ สวัสดิการพนักงานของเจ้าหน้าที่ที่เรียกเก็บจาก ลูกหนี้ เจ้าหน้าที่ย่อมมีสิทธิได้รับค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม จากเงินดังกล่าวด้วย

เรื่องที่ 2⁵³ การที่โจทก์ให้พนักงานและ ผู้บริหารโรงแรมและภัตตาคารของโจทก์รับ ประทานอาหารโดยไม่คิดมูลค่า เป็นการให้ บริการตามความหมายในมาตรา 77/1 (10) แห่งประมวลรัษฎากร เพราะเป็นการกระทำ อันอาจหาประโยชน์อันมีมูลค่า ซึ่งมิใช่การ ขายสินค้าและถือเป็นการใช้บริการจากกิจการ ของตนเอง โดยเฉพาะการให้พนักงานและ ผู้บริหารรับประทานอาหารเช้าเป็นการนำบริการ ไปใช้ในการบริหารงานของกิจการโดยตรง จะถือเป็นการนำบริการไปใช้ในการบริหารงาน ของกิจการตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 2) ไม่ได้ โจทก์

⁵² คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8746/2555

⁵³ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7765/2543

จึงเป็นผู้ประกอบการและได้ให้บริการอันอยู่ใน บังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจึงต้องนำราคา ค่าอาหารดังกล่าวมาเป็นมูลค่าของการให้ บริการของโจทก์

เรื่องที่ 3⁵⁴ ภาษีซื้อของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการ กิจาและกิจกรรมต่างๆ อันเกี่ยวกับการ ส่งเสริมสุขภาพร่างกายของพนักงาน ซึ่งเป็น สวัสดิการของบริษัทเข้าลักษณะเป็นภาษีซื้อ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกอบกิจการ ขายสินค้าหรือให้บริการของผู้ประกอบการ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 82/5 (3) แห่งประมวล- รัษฎากร ประกอบกับประกาศอธิบดีกรม- สรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 17)ฯ ลงวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2534 บริษัท สามารถนำภาษีซื้อดังกล่าวมาหักในการ คำนวณภาษีตามมาตรา 82/3 แห่งประมวล- รัษฎากร

เรื่องที่ 4⁵⁵ กรณีบริษัทให้พนักงานใช้

น้ำประปาและไฟฟ้าโดยไม่คิดค่าตอบแทน ถือเป็นการขายสินค้าต้องนำค่าน้ำประปาและ ค่าไฟฟ้ามารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษี ในการคำนวณเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 78/3 และมาตรา 79/3 (1) แห่งประมวล- รัษฎากร กรณีภาษีซื้อค่าน้ำประปาและค่า ไฟฟ้าของอาคารที่พักเข้าลักษณะเป็นภาษีซื้อ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกอบกิจการจึง ไม่ต้องห้ามนำมาหักจากภาษีขาย ตามมาตรา 82/5 แห่งประมวลรัษฎากร

อย่างไรก็ดี ยังมีสวัสดิการในลักษณะและ รูปแบบอื่นๆ อีกมากมายที่ลูกจ้างหรือพนักงาน ได้รับ ซึ่งทั้งผู้จ่ายและผู้รับสามารถนำแนวทาง ตามตัวอย่างที่กล่าวข้างต้นซึ่งน่าจะครอบคลุม ลักษณะและประเภทของสวัสดิการมารับใช้ เทียบเคียงภาระภาษีตามประมวลรัษฎากรได้ อย่างถูกต้อง

⁵⁴ หนังสือที่ กค 0802 (ก)/พ.10438 ลงวันที่ 18 พฤศจิกายน 2535

⁵⁵ หนังสือที่ กค 0702/6872 ลงวันที่ 20 ตุลาคม 2551